

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Kováčovej a členov senátu JUDr. Aleny Poláčkovej, PhD. a JUDr. Jozefa Milučkého v právnej veci žalobcov: **1/ J. K., 2/ Ing. F. B., obaja zastúpení Mgr. I. F., Phd., advokátom** , proti žalovanému: **Úrad geodézie, kartografie a katastra Slovenskej republiky**, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. LPO–1421/2005/SI zo dňa 6. apríla 2005, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 2 S 157/2005-42 zo dňa 13. mája 2009, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 2 S 157/2005-42 zo dňa 13. mája 2009 **p o t v r d z u j e .**

Žalovaný je **povinný** zaplatiť žalobcom 1/ a 2/ náhradu trov odvolacieho konania v sume 71,90 EUR na účet právneho zástupcu vedený v T., a.s., č. účtu: X., do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom krajský súd podľa § 250j ods. 2 písm. a/,c/, e/ OSP a § 250j ods. 3 OSP zrušil rozhodnutie žalovaného č. LPO-1421/2005/SI zo dňa 06.04.2005 ako aj rozhodnutie Katastrálneho úradu v Žiline č. Vo-34/2003-SI(Pd) zo dňa 29.12.2004 a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie, keď po prejednaní veci dospel k záveru, že správny orgán sa nedostatočne zaoberal argumentmi žalobcov ohľadne aplikácie § 47 ods. 1 zákona č. 92/1991 Zb. o podmienkach prevodu majetku štátu na iné osoby v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon č. 92/1991 Zb.) v spojení s § 5 uvedeného zákona, ktorý na prevod majetku podľa tohto zákona vyžaduje výhradne privatizačný projekt, a z jeho rozhodnutia nie je zrejmé, akou správnou úvahou sa riadil, keď dospel k záveru, že napriek uvedeným zákonným ustanoveniam je potrebné aj verejnú súťaž, ktorou bola získaná predmetná nehnuteľnosť, zahrnúť do režimu zákona č. 92/1991 Zb. napriek tomu, že nehnuteľnosť bola získaná formou verejnej súťaže a následne právnym úkonom uzavretým v zmysle príslušných ustanovení Obchodného zákonníka. Správny orgán nezdôvodnil ani okolnosť, prečo nerešpektoval vo svojej správnej úvahe právny názor vyslovený v rozsudku Najvyššieho súdu SR č. 3Cdo 80/2002, ktorý zaujal názor, že z obsahu § 1 zákona č. 92/1991 Zb. vyplýva, že tento zákon možno použiť na tzv. veľkú privatizáciu vo forme prevodu majetku štátu na iné osoby na základe privatizačných projektov, schválených či určených príslušnými orgánmi cez Fond národného majetku Slovenskej republiky, ktorým argumentovali v odvolaní žalobcovia. Ďalej krajský súd vytkol žalovanému správne orgánu, že nekonal so žalobcom 2/ F. B (ktorý nebol upovedomený o podaní protestu krajského prokurátora, nemal možnosť sa k protestu vyjadriť a predložiť listiny alebo dôkazy na obhajobu svojich záujmov). Mal za to, že v správnom konaní došlo k porušeniu ustanovení § 3 ods. 2, § 14 ods. 1, § 32 ods. 1 a § 33 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. v znení neskorších predpisov o správnom konaní (správny poriadok). Vzhľadom na uvedené nedostatky dospel krajský súd k záveru, že napadnuté rozhodnutia správnych orgánov bolo potrebné v zmysle § 250j ods. 2 písm. a/, c/ a e/ OSP a § 250j ods. 3 OSP zrušiť a vrátiť vec žalovanému na ďalšie konanie.

Včas podaným odvolaním sa žalovaný s poukazom na § 220 OSP domáhal, aby odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok a zamietol žalobu. Uviedol, že podľa jeho

právneho názoru ako aj názoru, ktorý vyslovil Krajský súd v Bratislave vo svojom uznesení č.k. 2S 398/2006-83 zo dňa 19.09.2008 a ktorý nespochybnil ani Najvyšší súd Slovenskej republiky vo svojom uznesení sp. zn. 8 Sžo 272/2008 zo dňa 29.04.2009 týkajúceho sa danej veci, nemôže byť rozhodnutie žalovaného o proteste prokurátora, ktorým nebolo dotknuté žiadne rozhodnutie správneho orgánu dotýkajúce sa práv žalobcov, predmetom súdneho preskúmania. Ku skutočnosti, že F. B. ako účastník konania nebol upovedomený o podaní protestu prokurátora, nemal možnosť sa k týmto procesom vyjadriť, predložiť listiny alebo iné dôkazy a rozhodnutia správnych orgánov s výnimkou rozhodnutia žalovaného zo 06.04.2005 mu neboli doručené a nemal možnosť podať voči nim rozklad, žalovaný uviedol, že rozhodnutím číslo P-4564/2006 zo dňa 18.09.2006 predsedníčka Úradu geodézie, kartografie a katastra Slovenskej republiky rozhodujúc podľa § 61 ods. 2 správneho poriadku o rozklade Ing. F. B., zastúpeného advokátom Mgr. I. F., PhD. zo dňa 08.02.2005 ako aj o rozklade J. K, tiež zastúpeného advokátom Mgr. I. F., PhD zo dňa 12.08.2004, podanom proti rozhodnutiu Úradu geodézie, kartografie a katastra Slovenskej republiky č. LPO-1533/2004/SI zo dňa 19.07.2004 rozhodla tak, že oba uvedené rozklady zamietla a rozhodnutie Úradu geodézie, kartografie a katastra Slovenskej republiky č. LPO-1533/2004/81 zo dňa 19.07.2004 potvrdila. F. B. teda v danej veci podal riadne rozklad proti rozhodnutiu úradu č. P4564/2006 zo dňa 18.09.2006, ktoré je v súčasnosti napadnuté žalobou o preskúmanie rozhodnutia na Krajskom súde v Bratislave č. k. 2S 398/2006-83. K veci ďalej uviedol, že k prevodu majetku štátu – hotel J. v L. M. – došlo v roku 1993 podľa zákona č. 92/1991 Zb. o podmienkach prevodu majetku štátu na iné osoby v znení neskorších predpisov a preto pri ďalšom prevode obmedzovalo nadobúdateľa ustanovenie § 29 ods. 5 zákona č. 182/1993 Z. z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov v znení neskorších predpisov. Odpredajom bytového domu ako celku napriek tomu, že nájomcovia jednotlivých bytov v tomto bytovom dome požiadali o prevod vlastníckeho práva k bytu ešte pred odpredajom celého bytového domu došlo k porušeniu ustanovenia § 29 ods. 5 a 7 zákona č. 182/1993 Z. z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov v znení neskorších predpisov. V odvolaní ďalej žalovaný uviedol, že je jednoznačné, že Ing. F. B. - B. je pre účely zákona o vlastníctve bytov a nebytových priestorov fyzickou osobou, ktorá nadobudla byty do vlastníctva podľa zákona o podmienkach prevodu majetku štátu na iné osoby s následnými právnymi následkami upravenými napr. v § 17 ods. 3, § 29 ods. 5 a ods. 7 zákona o vlastníctve bytov a nebytových priestorov.

Žalobcovia v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhli napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť. K veci uviedli, že sa v celom rozsahu pridržiavajú svojich tvrdení uvedených v žalobe zo dňa 23.05.2005, ako aj tvrdení prednesených na jednotlivých pojednávaniach súdu a na týchto tvrdeniach trvajú. O vecnej správnosti rozhodnutia krajského súdu svedčí aj skutočnosť, že v celom pripojenom administratívnom spise sa nenachádza žiaden dôkaz o tom, že ktorýkoľvek z nájomcov bytov v predmetnom bytovom dome riadne a včas požiadal žalobcu 2) Ing. F. B. o kúpu bytu. Taktiež by muselo byť preukázané, že išlo o riadnych nájomcov bytu.

Najvyšší súd SR ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach podaného odvolania podľa § 212 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP. Odvolanie prejednal podľa § 250ja ods. 2 prvá veta OSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania. Rozhodol dňa 27. mája 2009 rozsudkom, ktorý verejne vyhlásil. Miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené v súlade s ustanovením § 156 ods. 3 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP na úradnej tabuli a na internetovej stránke najvyššieho súdu.

Z obsahu predložených spisov odvolací súd zistil, že predmetom súdneho preskúmovacieho konania je preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného správneho orgánu, ktorým bolo potvrdené prvostupňové rozhodnutie Katastrálneho úradu v Žiline a zamietnuté odvolanie J. K. (žalobcu 1/). V súdnom preskúmovacom konaní krajský súd napadnuté rozhodnutia správnych orgánov oboch stupňov zrušil v zmysle § 250j ods. 2 písm. a/, c/, e/ a § 250j ods. 3 OSP z dôvodov uvedených vyššie. Krajský súd mal za to, že správny orgán sa nedostatočne zaoberal argumentmi žalobcov ohľadne aplikácie § 47 ods. 1 zákona č. 92/1991 Zb. v spojení s § 5 uvedeného zákona, ktorý na prevod majetku podľa tohto zákona vyžaduje výhradne privatizačný projekt, a z jeho rozhodnutia nie je zrejmé, akou správnu úvahou sa riadil, keď dospel k záveru, že napriek uvedeným zákonným ustanoveniam je potrebné aj verejnú súťaž, ktorou bola získaná predmetná nehnuteľnosť, zahrnúť do režimu zákona č. 92/1991 Zb. napriek tomu, že nehnuteľnosť bola získaná formou verejnej súťaže a následne právnym úkonom uzavretým v zmysle príslušných ustanovení Obchodného zákonníka. Krajský súd ďalej vytýkal správnomu orgánu, že nezdôvodnil ani okolnosť, prečo nerešpektoval vo svojej správnej úvahe právny názor vyslovený v rozsudku Najvyššieho súdu SR č. 3Cdo 80/2002, ktorý zaujal

názor, že z obsahu § 1 zákona č. 92/1991 Zb. vyplýva, že tento zákon možno použiť na tzv. veľkú privatizáciu vo forme prevodu majetku štátu na iné osoby na základe privatizačných projektov, schválených či určených príslušnými orgánmi cez Fond národného majetku Slovenskej republiky, ktorým argumentovali v odvolaní žalobcovia. Krajský súd ďalej vytýkal žalovanému správne orgánu, že nekonal so žalobcom 2/ F. B. (ktorý nebol upovedomený o podaní protestu krajského prokurátora, nemal možnosť sa k protestu vyjadriť a predložiť listiny alebo dôkazy na obhajobu svojich záujmov). Po prejednaní veci dospel krajský súd k záveru, že v správnom konaní došlo k porušeniu ustanovení § 3 ods. 2, § 14 ods. 1, § 32 ods. 1 a § 33 ods. 2 správneho poriadku a s poukazom na uvedené vytknuté nedostatky zrušil rozhodnutia správnych orgánov oboch stupňov a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky sa stotožnil s právnym názorom Krajského súdu v Bratislave, vysloveným v rozsudku zo dňa 13.05.2009, č. k. 2 S 157/05-42, že v konaní pred správny orgánmi došlo k porušeniu ustanovení § 3 ods. 2, § 14 ods. 1, § 32 ods. 1 a § 33 ods. 2 správneho poriadku; Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatuje správnosť dôvodov napadnutého rozsudku krajského súdu (§ 219 ods. 2 OSP).

Na doplnenie Najvyšší súd Slovenskej republiky uvádza, že dôvody rozhodnutia, spočívajúce v závere, že „Dôvody predmetného odvolania sú tie isté ako boli uvedené v rozklade zo dňa 12.08.2004 a Úrad geodézie, kartografie a katastra Slovenskej republiky vyslovil svoj právny názor, uvedený v rozhodnutí o rozklade ÚGKK SR č. LPO-3577/2004/SI zo dňa 27.09.2004. Týmto právnym názorom bol viazaný aj Katastrálny úrad v Žiline, pri svojom rozhodovaní o proteste prokurátora a preto bolo potrebné rozhodnúť tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia“, ako sú uvedené na tretej strane dole rozhodnutia žalovaného správneho orgánu č. LPO-1421/2005/SI zo dňa 06.04.2005, ktoré je predmetom tohto súdneho preskúvacieho konania, nespĺňajú požiadavky ustanovenia § 47 ods. 3 správneho poriadku, podľa ktorého správny orgán v odôvodnení rozhodnutia uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia.

Vychádzajúc z uvedených skutočností Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 13.05.2009 č. k. 2 S 157/2005-42 ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 a 2 OSP potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd so zreteľom na výsledok odvolacieho konania podľa § 224 ods. 1, 2 a § 250k ods. 1 OSP a žalobcom, ktorí mali úspech aj v odvolacom konaní, priznal ich náhradu. Priznaná suma 71,90 EUR pozostáva z odmeny za jeden úkon právnej služby, spísanie vyjadrenia k odvolaniu – 53,49 EUR, režijného paušálu 6,95 EUR a 19% DPH – 11,48 EUR (§ 14 ods. 1 písm. b/ v spojení s § 11 ods. 1 a § 1 ods. 3, § 16 ods. 3 a § 18 ods. 3 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

V Bratislave dňa 20. októbra 2010

JUDr. Elena Kováčová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Nikoleta Adamovičová